

10 СЕМЕЙСТВА СЕ ИЗМЪКВАТ ОТ БОРДЕЯ

“Пътят, по който нашето общество ще стане наистина гражданско, е свързан с инициативността на хората и институциите по места, търсенето и намирането на решения въпреки трудностите” - се казваше в специалното поздравително писмо от Министерството на труда и социалната политика и Агенцията за социално подпомагане до д-р Людмил Стоянов, кмет на община Кюстендил, и Саша Велинова, директор на фондация АДРА. Поводът беше откриването на построените от АДРА десет еднофамилни къщички в ромския квартал на Кюстендил, състояло се на 19 май. Така десет млади ромски семейства бяха спасени от нечовешките условия на живот.

Между официалните гости бяха Ваня Цветкова, депутат от НДСВ, Стойчо Кацаров, депутат от ОДС, магистър Уотър Иашки, секретар на австрийския посланик, магистър Андерле, секретар на община Виена, представители на местната управа, всички свързани по един или друг начин с осъществяването на проекта на АДРА. Те си благодариха взаимно и изказаха

официални благодарности на АДРА-България, АДРА-Австрия и община Виена.

“Искам да споделя с вас нашата християнска отговорност. Ние бихме желали да живеем и да вярваме, което означава да уважаваме всяко човешко същество и да помагаме там, където има нужда” - каза Валтер Махер, директор на АДРА-Австрия. А нуждите в квартала са огромни - щастливците бяха избрани измежду 300 семейства, подали молби за настаняване.

“Чувстваме се много добре в новия си дом. Всичко, за което си меч-

таехме, се сбъдна. Ще се грижим за жилището като за свое собствено, защото помагахме в строежа му” - казаха новодошлите Емилия и Орлин Мирчеви.

Живеещите в новите домове ще плащат символичния наем от 10 лв. Сключеният договор ги задължава да ги пазят и да се грижат за тях, като в противен случай ще им бъдат отнети.

АДРА-България работи в ромския квартал в Кюстендил от създаването си през 1992 г. Това е втората партида

жилища, които тя строи там и за които през март получи официално признание от ООН и Министерския съвет. Преди две години беше открит

На фона на къщите магистър Уотър Иашки поздравя новодоштите със своя интерпретация на стихотворението на Яворов “На Лора”: “В живота има мъка. Това се случва. Има ранени птици - ранени хора. И особено важно за тях и за всички нас е да има дом на разбиране, утеха, любов. Пожелавам ви тези къщички да бъдат домове на любов.”

Площта на всяко жилище е 40 кв. м цената му възлиза на 9 хил. евро с обзавеждането.

медицински център, в който се осъществява проект, свързан с подобряването на личната хигиена и здравеопазването в квартала. ХМ

Обезщетение за преживени репресии

На 5 април 2005 г. излезе Законът за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица по време на комунистическия режим. Репресирани поради произход, политически убеждения или религиозни вярвания или наследниците им имат право на еднократно обезщетение за имуществени и неимуществени щети. Редица протестантски миряни и пастори, между които и адвентисти, са били интернирани или са лежали в затвора заради вярата си. Някои от тях са Кирил Шемков, Васил Тончев, Димитър Киров, Михаил Контаров, Рачко Ябанджиев, Божидар Парушев.

ЕДИН ЖИВОТ С ВЯРА

“Христовата вяра у мен узря още в най-ранното ми детство - на тригодишна възраст. У дома имахме Библия, илюстрирана от италианския художник Дори. Това бяха над 100 картини, представящи моменти, събития и личности от Стария и Новия Завет. Преди да навърша четири години, с помощта на майка си и баща си, научих наизуст обясненията под всяка картина. Когато идваха къщи приятелите на татко, оставаха изненадани от тези мои знания” - разказва д-р Бакалова. Тя е внучка на свещеник, а баща ѝ, Георги Бакалов, е известен музикален педагог, диригент и филолог, завършил средното си образование в Софийската духовна семинария. “Съзнателния си избор за вярата направих в най-крехката възраст между три и пет години. По понятни причини родителите ми ме бяха предупредили, че в училище и пред непознати хора никога не трябва да говоря за Исус Христос и за Библията. По-късно като ученичка, а след това и като студентка никой не можеше да ми окаже атеистично въздействие. Често посещавах съсем сама храма “Александър Невски”, скривах се зад една дебела колона и се молех. През време на молитвите, в отделни мигове, имах чувството, че душата ми се докосва до Бога.”

И Бог води бъдещата доктор Бакалова през трудности и успехи, вплел в личността ѝ много вяра и много талант. За себе си тя пише:

**Израснах нежно цвете сред скалите.
Исус Христос тази съдба ми отреди,
за капчица вода поглеждам висините,
Там горе, в ручей на светлите мечти!...**
(“Сред скалите”)

Богатата ѝ и чувствителна душевност намира пристан в творчеството. Издадени са редица нейни научни публикации, три стихосбирки (последната - “Звезден необят. Духовна поезия и други”, излезе преди шест месеца), няколко музикални произведения и сборник с песни.

За Венета Бакалова музиката е екстаз в душата:

**Когато свиря Бах и Виенявски,
от прелестната музика облята,
цигулата в ръцете ми трепти
и имам чувството за досег с необята!**
(Из “Звезден необят”, 2004 г.)

“Вярата в Бога укрепва моята научна и творческа дейност. Всяка сутрин в молитва благодаря на Исус,

Венета Бакалова пише стихове и музика и рисува отлично. Има две висши образования - по цигулка и музикална педагогика в Българската държавна музикална академия и българска филология с втора специалност руски език в Софийския университет. Защитила е две дисертации, втората на пенсионна възраст в Германия. Владее староеврейски, старогръцки, латински, немски и руски.

че ме е запазил през нощта, и Го моля да ми помогне в дневната работа и във взаимоотношенията с хората” - разказва Венета Бакалова.

В периода 1970-1991 г. тя преживява репресии заради вярата си. За тях казва: “Нека да сме деликатни и, както казва Исус Христос, да бъдем “хитри като змии и незлобиви като гълъби”. Ще придобием отчасти представа за репресиите, на които съм била подложена, от цитираното по-долу мое стихотворение.”

**Заради Теб изкарвах ме луга,
затваряха пред мен институти,
защото бяха те деца на Юда
и съчинявах лъжи нечути!
У Теб имах само аз опора.
През тежки дни работех със замах.
Преодолявах трудности, умора.
Със Теб никога не чувствах страх!**
(“Изповед”, из “Камбанен зов, Християнска лирика”, 1992 г.)

Нейната вяра, дълбока, искрена и здраво вкоренена, държи съвестта ѝ винаги будна и изострена за политически, социални и духовни несправедливости.

**А Бог къде ще ни открие?
И колко дълго ще ни чака?
Ще тънем ли в греховност робска
и ще се лутаме ли в мрака?**
(“Библейски предсказания от Бога”, 1976 г.)

Така, когато се среща с адвентната църква на евангелизационни вечери и научава за съботата, тя не може да не приеме разкритата ѝ от Бога нова истина и се кръщава.

За бъдещето казва: “На моята преклонна възраст не мога да имам планове, защото не зная колко време ми е определено от Бога на този свят. Много трудно преживявам с не голямата си пенсия. Духът ми за живот се поддържа единствено чрез благословения от Бога творчески труд.”

Пожелаваме на Венета Бакалова Бог да я благославя винаги!

Редакцията благодаря на Филип Калинов за изпратената стихосбирка и рецензия, както и за съдействието му при подготвянето на този материал.